

התעשיינים חייבים אמוניה. נקודה

מישהו צריך לדאוג לצורכיהם של מאות תעשיינים, שבגלל סגירת המכל צריכים לשקול הפסקה של הייצור

16:39 21.05.2017 מאת: יונתן בנדהיים

סביר להניח שאין בישראל מישהו כיום שלא שמע על מכל האמוניה בחיפה. הרוב אינם יודעים מהו החומר הכימי הזה, למה הוא משמש ולמה בכלל צריך אותו. יש מי שקצת יותר מעורבים ויודעים לקשור אותו לחברת חיפה כימיקלים, אך רק מעטים יודעים עד כמה הוא קריטי לתעשייה הישראלית ומבינים את המצוקה שאנו נמצאים בה בשל המחסור באמוניה.

חברת פיברו ישראל, שבראשה אני עומד, מייצרת מוצרי בריאות לבעלי חיים המיוצאים לעולם כולו. זו חברה בת של פיברו העולמית, שמובילה בתחום הבריאות ותזונת החיות, ונסחרת בנאסד"ק. נכנסנו לישראל בשנות ה-70 ומאז המשכנו להשקיע ולהתרחב לשלושה מפעלים בבית שמש, בנאות חובב ובפתח תקוה, ולעוד שני מרכזי מחקר ופיתוח. כיום אנו מעסיקים 350 עובדים.

חלק מהפעילות שלנו תלויה באמוניה, ובלעדיה קווי ייצור מסוימים יושבתו. אנחנו לא יוצאי דופן: עשרות אלפי מפעלי ייצור בישראל ובעולם, הפועלים באופן אחראי ומקצועי, משתמשים באמוניה ובחומרים רגישים נוספים כדי לייצר מוצרים הכרחיים לחיי היומיום שלנו — כמו תרופות, מזון, מוצרי חקלאות, אלקטרוניקה ומוצרי בנייה.

מאז שנעצרה אספקת האמוניה נאלצנו להישען על רזרבות קטנות, וכשאלה נגמרו נאלצנו להשיג אמוניה מפה ומשם — מצב אבסורדי שמונע מאתנו להתרכז בשגרת עסקינו. עד לפני חודשיים, אספקת האמוניה לישראל היתה מסודרת, והתנהלה בשיטה שקבעה הממשלה במשך עשרות שנים. בן-לילה גילינו כי איש-איש לגורלו. כלומר, כל מפעל אחראי להביא אמוניה לעצמו. לא קיבלנו זמן להיערך ולמצוא חלופות שיבטיחו לנו יציבות בייצור בתקופת המעבר, והממשלה לא הקימה אף צוות משימה ייעודי שסייע לחברות לבצע את השינוי. קודם סגרו את הברז, ורק אחר כך הלכו לחפש פתרון. לפי ההערכות האופטימיות ביותר, בשל האישורים הנדרשים מהמשרד להגנת הסביבה ומפיקוד העורף, יחלפו שישה חודשים עד שיצרנים יוכלו לייבא ולאחסן אמוניה בשטחי המפעלים שלהם. האמוניה היא רק מקרה בוחן אחד ביחס המדינה לתעשיינים, שבמקום ליהנות מתמיכת הממשלה, מתמודדים עם שינויים רגולטוריים חדשות לבקרים, ללא יכולת או זמן להסתגל. עד כה לא שמעתי את שר האוצר או את שר הכלכלה, מי שאמון על גורל התעשיינים, מציעים פתרון כלשהו. אנו מבינים שזהו נושא פופוליסטי, אבל מישהו צריך לדאוג לצורכיהם של מאות תעשיינים ישראלים, שכעת צריכים לשקול הפסקה של הייצור. כציוני נלהב שמאמין בכל לבו ביכולות הייחודיות ובמחויבות של עובדינו בישראל, מעולם לא שקלתי להעביר את פעילותנו למקום אחר בעולם. גם כשהתמודדנו עם לחץ ואיומי חרם מצד תנועת BDS, או עם דאגות מצד לקוחות באשר ליכולתנו לספק מוצרים בעת מלחמה. למעשה, הקרבות הקשים ביותר שלנו הם דווקא מול המדינה, שלעתים נדמה כי היא רואה בתעשייה בן חורג לכלכלה.

"אומת הסטארט-אפ" היא אולי מותג אטרקטיבי יותר, ולפוליטיקאים נעים יותר לסייר במשרדים מעוצבים בהרצליה פיתוח מאשר בקו ייצור בפריפריה, אך ללא תעשייה המדינה תאבד חוליה מרכזית בעמוד השדרה הכלכלי שלה. כדי שהתעשייה תשרוד ותצמח, הממשלה חייבת ליצור עבודה סביבה אמינה ולהבין שעסקים חייבים להיות מסוגלים לתכנן קדימה.

הכותב הוא מנכ"ל פיברו ישראל